

Księga Daniela

Rozdział 5

1. Baltazar król uczynił ucztę wielką na tysiąc przednich panów swych, a każdy z nich pił podług swego wieku. 2. Rozkazał tedy już pijany, aby przyniesiono naczynia złote i srebrne, które był zabrał Nabuchodonozor, ociec jego, z kościoła, który był w Jeruzalem, żeby pili z nich król i panowie przedni jego, i żony jego, i nałożnice. 3. Tedy przyniesiono naczynia złote i srebrne, które był zabrał z kościoła, który był w Jeruzalem, i pili nimi król i przedni panowie jego, żony i nałożnice jego. 4. Pili wino, i chwalili bogi swe złote i srebrne, miedziane i żelazne, i drewniane, i kamienne. 5. Tejże godziny ukazały się palce jako ręki człowieczej, piszącej przeciw lichtarzowi na ścienie sale królewskiej, a król patrzył na członki ręki piszącej. 6. Tedy twarz królewska zmieniła się, a myśli jego trwożyły go, a spojenia nerek jego słabiały, a kolana jego jedno o drugie się tłukły. 7. A tak zawołał król mocno, aby przywiedziono czarnoksiężniki, Chaldejczyki i praktykarze. A mówiąc król, rzekł do mędrców Babilońskich: Którykolwiek to pismo wyczyta a wykład jego mi oznajmi, w szarłat ubran będzie, a łańcuch złoty będzie miał na szyjej, a trzecim w królestwie moim będzie. 8. Tedy wszedłszy wszyscy mędrcy królewscy nie mogli ani pisma wyczytać ani wykładu królowi pokazać. 9. Z czego król Baltazar barzo się zafrasował i zmieniła się twarz jego, lecz i panowie przedni jego trwożyli się. 10. A królowa dla rzeczy, która się przydała królowi i przednim panom jego, weszła do domu uczt i przemówiwszy rzekła: Królu, żyj na wieki! Niech cię nie trwożą myśli twoje i niech się nie mieni twarz twoja. 11. Jest mąż w królestwie twoim, który ducha bogów świętych ma w sobie. A za dni ojca twego umiejętność i mądrość znalazły się w nim, bo i król Nabuchodonozor, ociec twój, uczynił go przedniejszym nad czarnoksiężnikami, czarownikami, Chaldejczykami i praktykarzami. Ociec, mówię, twój, królu, 12. iż duch większy i roztropność, i rozum, i wykład snów, i objawienie tajemnic, i rozwiązanie zawiązałych rzeczy znalazły się w nim, to jest w Danielu, któremu król dał imię Baltazar. Teraz tedy niech przyzową Daniela, a powie wykład. 13. Wprowadzony tedy jest Daniel przed króla. Do którego przemowę uczyniwszy król, rzekł: Tyś jest Daniel z synów pojmania Judzkiego, którego przywiódł ociec mój, król, z Żydowskiej ziemi? 14. Słyszałem o tobie, że masz ducha bogów a iż naukai wyrozumienie, i mądrość większe są w tobie. 15. A teraz weszli przed mię mądrzy czarnoksiężnicy, aby to pismo czytali i wykład jego, aby mi ukazali, i nie mogli wykładu mowy tej wypowiedzieć. 16. A jam słyszał o tobie, że możesz wykladać trudne rzeczy i zawiązałe rozwiązać: a tak jeśli możesz pismo wyczytać i wykład mi jego oznajmić, w szarłat ubran będziesz i złoty łańcuch będziesz miał na szyjej, i trzecim w królestwie moim książęciem zostaniesz. 17. Na co odpowiadając Daniel, rzekł przed królem: Dary twoje tobie niech będą, a upominki domu twego innemu daj! Wszakże pismo przeczytam tobie, królu, i wykład jego pokażę tobie. 18. O królu, Bóg nawyższy dał Nabuchodonozorowi, ojcu twemu, królestwo i wielmożność, sławę i cześć. 19. A dla wielmożności, którą mu był dał, wszyscy narodowie, pokolenia i języki drżały i bały się

go. Które chciał, zabijał, a które chciał, ubijał; które też chciał, wywyższał, a które chciał, zniżał. **20.** Lecz gdy się podniosło serce jego i duch jego zatwardział na pychę, złożon jest z stolice królestwa swego i odjęta jest sława jego. **21.** I wygnan był od synów ludzkich, ale i serce jego między zwierzęty położono było i z osły leśnymi było mieszkanie jego. Trawę też jadł jako wół i rossą niebieską ciało jego zmoczone było, aż poznał, że Nawyższy ma moc w królestwie ludzkim, a kogokolwiek zechce, postanowi na nim. **22.** Ty też, Baltazarze, synu jego, nie uniżyłeś serca twego, gdyżes to wszystko wiedział, **23.** aleś się podniósł przeciw JAHWE niebieskiemu i naczynie domu jego przyniesiono przed cię, a ty i Panowie twoi, i żony twoje, i nałożnice twoje piliście wino z nich: a ktemu bogi srebrne i złote, miedziane, żelazne, kamienne i drewniane, którzy nie widzą ani słyszą, ani czują, chwaliłeś, a Boga, który ma tchnienie twe w ręce swej i wszystkie drogi twoje, nie uciłeś. **24.** Przeto od niego posłan jest członek ręki, która to pisała, co jest wyrażono. **25.** A toć jest pismo, które jest rozłożone: MANE, TEKEL, FARES. **26.** A ten jest wykład mowy. MANE: przeliczył Bóg królestwo twoje i dokonał go; **27.** TEKEL: zważonyś na wadze i znalezionyś mniej mającym; **28.** FARES: rozdzielone jest królestwo twoje i dano je Medom i Persom. **29.** Tedy z rozkazania królewskiego obleczonej jest Daniel w szarłat i włożono łańcuch złoty na szyję jego. I obwołano o nim, że miał władzę trzeci w królestwie jego. **30.** Tejże nocy zabity jest Baltazar, król Chaldejski. **31.** A Darius, Medczyk, nastąpił na królestwo, gdy mu było sześćdziesiąt lat i dwie.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.